

Nattens stille voktere – en kveld med Utekontakten i Lørenskog

Tekst: Herman Kristoffersen Børresen, journalistikkstudent ved Kristiania (mars 2025)

Klokken nærmer seg seks på ettermiddagen. Mørket begynner smått å senke seg over Lørenskog, og lyden av summende gatebelysning blander seg med lavmælt latter fra en ungdomsgjeng inne på Kurland fritidshus. Midt i bybildet ruller en profilert bil sakte inn på parkeringsplassen, tydelig merket og lett å få øye på. I forsetet sitter to personer med blikket våkent rettet mot det pulserende ungdomslivet. De er ikke politi, ikke vektere – men likevel kanskje noen av de viktigste personene i byen akkurat nå. De er Utekontakten i Lørenskog.

– Vi er her for ungdommen!

Utekontakten i Lørenskog er et lavterskeltilbud for ungdom, en kommunal tjeneste der sosialarbeidere jobber oppsøkende for å komme i kontakt med unge på deres egen arena. Formålet er å bygge relasjoner, tilby støtte og hindre utenforskap.

Arbeidet til Utekontakten er mye ute på felt, de går mye ute og oppsøker stedene der ungdommen hører til.

– Det vi får tilbakemelding på er at ungdommen opplever det som tryggere når vi er i området, sier Sebastian Belda, en av de ansatte i Utekontakten.

– Vi skal ikke være noen pekefinger eller noen autoritet. Vi skal være en trygg voksenperson som ungdommen kan snakke med, sier Eline Henriksen, en annen av de ansatte i Utekontakten.

En kveld på vakt

Vi er med på vakt. Rundt oss ligger sentrum badet i neonlys fra butikker og bussholdeplasser. Vi beveger oss inn i en stor treningshall rett ved Kjenn ungdomsskole. En gruppe ungdommer spiller basketball, en annen gruppe spiller badminton. Utekontakten stopper opp, hilser, småprater. Ingen formaninger, ingen skjulte agendaer – bare en lavmælt tilstedeværelse.

– Mange ungdommer har det bra. Men vi vet at noen har utfordringer. Derfor er det viktig at vi er her, sier Henriksen.

Sofaen og fotballdrømmen

Vi ankommer Kurland fritidshus, et kjent samlingssted for ungdom i området. Inne i et hjørne står en sofakrok, og i den sitter en gjeng ungdommer samlet. De ler, prater sammen og slenger inn morsomme kommentarer om alt fra TikTok-trender til hvem som er best i FIFA. Jeg og de to ansatte fra Utekontakten går bort og slår av en prat. Stemningen er god, latteren sitter løst.

En av ungdommene lyser opp da vi kommer inn på temaet fotball. Vi finner tonen raskt. Hen smiler bredt og engasjert når hen forteller om favorittlaget sitt, og hvordan hen drømmer om å bli fotballspiller.

– Jeg vet det er vanskelig, men det er alt jeg vil. Jeg trener hver dag. Kanskje en dag blir det proffkontrakt, sier hen med et glimt i øyet.

Vi snakker litt til, om lokale baner og barndommens draktsett. I det vi går videre, håndhilser vi, før hen sier: – Vi snakkes.

Jobben som betyr noe

Sebastian Belda deler sine tanker om hvorfor disse møtene er viktige, mens Henriksen holder et fast grep over rattet.

– Vi er bare på besøk, disse møtene skal ikke ha noe med oss å gjøre. Vi blir ikke for lenge, og vi stoler på de andre voksne på stedene vi besøker, som også er knyttet til ungdommene.

– Det eneste som er viktig at vi signaliserer, er at de kan ta tak i oss om det er noe.

Til tross for at Utekontakten har en taushetsplikt og strenge retningslinjer, kan fortsatt Belda og Henriksen meddele at det er de små historiene som varmer mest.

– Om en ungdom vi har jobbet tett med får seg en kjæreste eller noe lignende, så er det en stor seier for oss – det betyr så mye, sier Belda.

Både Henriksen og Belda er klare på at de små seierne hos en vanlig ungdom betyr mye fordi det er flere ungdommer som har fortalt at de tror de aldri kommer til å møte noen som setter pris på dem.

En mørk dal man graver seg ned i til tross for at man har hele livet foran seg.

– Det er noen som tenker de aldri får seg kjæreste, de sier de har ingen venner. Da blir den overgangen ekstra stor. En positiv interaksjon fra et annet menneske kan bety alt, sier Belda.

Trygge voksne i gatene: Utekontakten spiller en nøkkelrolle i Lørenskog

Utekontakten i Lørenskog er mer enn bare et kommunalt tilbud – den representerer et viktig bindeledd mellom kommunen og ungdom som ofte faller utenfor andre hjelpetjenester. Ifølge SLT-koordinator Inga Marit Bakken, som jobber med forebygging av rusbruk og kriminalitet blant barn, ungdom og unge voksne, har utekontakten en helt spesiell posisjon i kommunen.

– De har en unik posisjon blant ungdommene i Lørenskog, sier Bakken. Hun understreker særlig hvordan utekontaktene når fram til sårbare ungdommer som ellers ikke oppsøker hjelp og som har lav tillit til det etablerte hjelpeapparatet.

Hun peker også på betydningen for unge som nylig har flyttet til kommunen og som ikke vet hvor de skal henvende seg ved behov for støtte. Gjennom oppsøkende arbeid i ungdommenes egne miljøer bidrar utekontaktene til å skape trygghet – også på kvelder og i helgene.

– Mange ungdommer opplever det som betryggende å vite at det finnes voksne der ute de kan prate med eller ringe til når de trenger det, sier Bakken.

En viktig styrke ved utekontakten er at de ikke krever henvisning eller at ungdom må stå på venteliste. Terskelen er lav, og det holder ofte med et møte og en prat. Ifølge Bakken er relasjonsbygging og kontaktetablering deres viktigste verktøy.

Utekontakten har også god oversikt over kommunens øvrige hjelpetjenester og samarbeider tett med skolene i kommunen. Målet er at ungdom som har behov for hjelp, skal bli sett og hørt så tidlig som mulig. I tillegg har de opparbeidet seg et bredt nettverk blant ungdommene, og de er til stede der ungdom ferdes – både fysisk og sosialt.

Tilbudet favner bredt og dekker alt fra rus og kriminalitet til konfliktmegling, radikalisering, utenforskap og psykisk helse. Mange unge står i krevende livssituasjoner, og det skjer mye i både hode, kropp og sjel i ungdomsårene. Ikke alle har voksne i livet sitt som kan følge dem tett gjennom denne turbulente fasen. Da kan utekontakten være nettopp den hånden å holde i – midt mellom hverdagens gleder og sorger.

Når natten blir morgen

Klokken nærmer seg ni på kvelden, og vår vakt nærmer seg slutten. Noen samtaler har vært korte, andre lange. Noen har kanskje ikke sett viktigheten av møtet i kveld – men kanskje vil de huske det neste gang de trenger en voksen å prate med.

– Vi vet aldri hvilke møter som gjør en forskjell, sier Henriksen og Belda før de setter bilen i gir og kjører videre, ut i natten – der ungdommene fortsatt er.

